

Nouă meșteri mari, cu Vasile zece

Alexandru Andrieș

Nouă meșteri mari, cu Vasile zece,
De care se zice că-i și întrece,
S-au apucat să facă o mănăstire.
Termenu-i scurt, că-mpăratul
Se cam grăbea cu predatul,
Ca dușmanul de clasă să nu prindă de știre...
Materiale, deh, ca pe-atuncea!
Cu toate-acestea se muncea...
Fundațiile fură gata în trei zile!
Apoi veni Vasile și zise:
"Planurile n-au fost admise,
Am observațiile pe 48 de file".

Se săpă din nou la alte fundații,
După noile indicații.
Împăratul însuși veni să vadă cum merge treaba...
El fu mulțumit, dar avu o obiecție:
"Ați pus-o greșit ca loc și direcție,
O mutăm mai la vale, aici ați săpat degeaba!"
Nouă meșteri mari, cu Vasile zece,
De care se zice că-i și întrece,
Așteptau mortarul să se-usuce la soare,
Împăratul veni și le zise "Tovarăși,
Ați muncit foarte bine, dar iarăși
O mutăm din motive strict militare".

Pentru-a treia oară Vasile săpă,
Dar nu fu nervos și nu înjură,
Știa prea bine cum avea să se răzbune:
Pe-âmpărăteasă o zidi de vie,
Iar din rochia ei își făcu o scufie
Pe care-o purtă până la moarte, se spune.
Împăratul veni la inaugurare
Și-i ținu două ore-n picioare
C-un discurs despre munca lor plină de abnegație...
Discursul fu întrerupt de tătari
Despre care se știe că erau barbari
Și Vasile rămase fără decorație!